

FREEDOM ANEB CESTA ZA SVOBODOU

Návětrné ostrovy

16. července 2012 se tentokrát sám vracím letadlem zpět na Trinidad, kde jsme zanechali SNĚHURKU v marině na suchu (YACHT 11/2012). Pouštím se do příprav na vyplutí.

Začínám obvyklým nátěrem antifoulingem a tentokrát musím natřít i modré boky, protože jsou otlučené z plavby Amazonkou. Trinidad má svoje vlastní ropná pole, takže nafta u pumpy na silnici stojí 0,20 EUR za litr. K mému překvapení je však cena v marině 1 EUR. Vypůjčím si tedy od jachtařů kanystry a navozím 500 l nafty autem od pumpy z města. O víkendu ještě

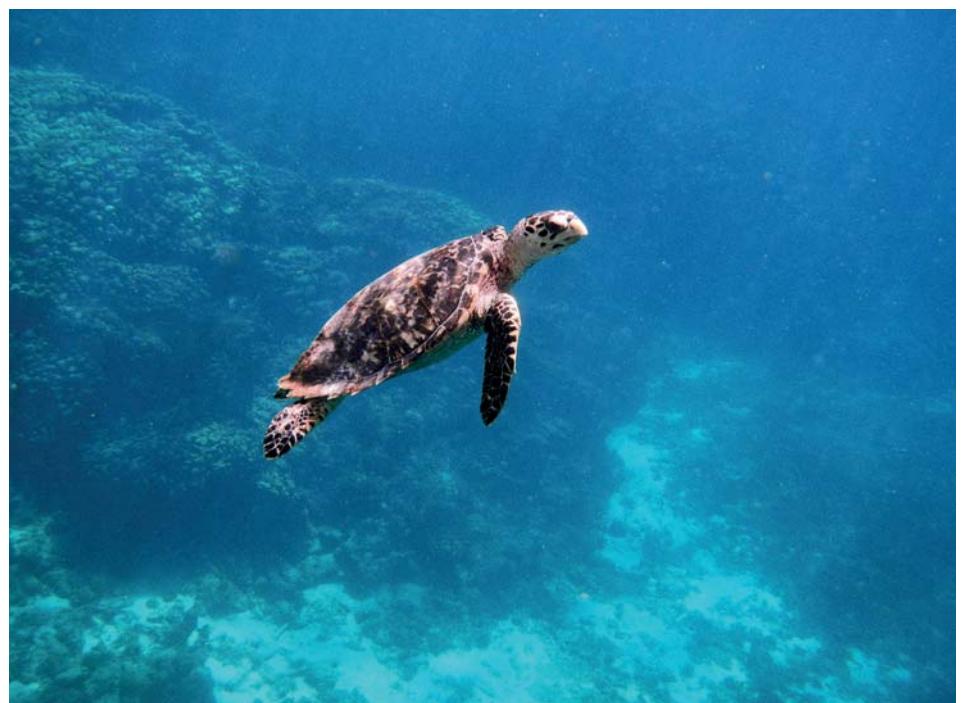
stihnu objet autem celý ostrov a v pondělí se odhlašuji na celnici.

Přeplavba 80 mil na Grenadu probíhá ve znamení větru o síle 20–25 uzlů a hlavně silného proudu. Vítr jde přesně z pravoboku, ale proud tolik snáší, že musím plout ostře proti větru. Rovněž mne přepadá mořská nemoc, protože jsem si za 6 měsíců na pevnině dokon-

nale odvykl. Celou noc se tedy houpu ve vlnách a občas krmím ryby. Přesně za svítání mohu konečně spustit kotvu v klidné zátoce u města St. Georges. Kotví zde asi 20 jachet a ostatní jsou uklizeny v přístavu. Do oběda se snažím trochu prospat a pak nafukují člun a chci se jet do mariny přihlásit. Jenže motor po dlouhé odstávce nestartuje, takže jej musím celý rozebrat a vycistit. Přihlášení tedy

Ostrov Sandy

Kareta u ostrova Sandy

nechám na druhý den ráno a ještě se mi podaří půjčit auto. S tím se vydávám do středu ostrova, který je celý porostlý tropickým lesem. Je zde několik jezer, kolem nichž vedou trekové stezky. Fauna je velmi pestrá a všude kolem rostou banánovníky, kakaovníky, chlebovníky i muškátový oříšek. V jednom místě je i kolonie opic. Na severní straně ostrova na větších výrobních čokolády a palírnu karib-

ského rumu. Ten se zde všude pije v míchaných nápojích v desítkách variant.

Po čtyřech dnech překotvím severně 6 mil do zátoky v mořské rezervaci. Je zde několik placených bójek a hned pod lodí je poměrně pěkné potápění. Vyzkouším tedy první ponor v Karibiku a vidím mnoho langust, ale ryby pouze malé korálové. Samotní koráli jsou pak

takoví matní bez pestrých barev. Druhý den pokračuji na sever a kotví u ostrova Carriacou. Zde je velká zátoka Tyrrel Bay, plná jachet. Většinou zde jachtaři opět přečkávají hurikánovou sezonu. Já však zakotvím až u ostrova Sandy, kde je opravdu krásné šnorchlování. Hned napoprvé potkám metrovou karetu i rejnoka a mezi korály se hemží hejna malých rybek. Zůstanu zde pět dnů, protože na sever

Ostrov Union

právě přichází další tlaková deprese přinášející silný déšť a vítr. Pak se odhlašují a přeplouvám na ostrov Union. Ten je již součástí Grenadin. Přihlášení je jednoduché a večer ochutnávám v místním baru Sunset rum o sile 84,5 %. Všichni jsou zde happy, kouří marihuanu a pijí rum s vodou.

Určitě nejkrásnějším místem Grenadin jsou Tobacco Cays. Jedná se o souostroví obklopené korálovým reefem s chráněnou mořskou rezervací. Strážci zde vybírají poplatek za kotvení. Já stojím na hlbobce 2 metry a všude kolem září v křišťálové vodě bílý písek. U blízké pláže se šnorchluje s karetami a okolo korálového reefu je možné spatřit s velkým štěstím i útesové žraloky. Potápění je zde však povoleno pouze s místním centrem. Na jednom z malých ostrůvků leží na pláži jakýsi hliníkový ochranný plášť popsaný azbukou. Prý je to zbytek ruského spadlého satelitu.

Dalším zajímavým ostrovem je Mustique. Ten koupil v roce 1958 Skot Colin Tennant, baron Glenconner, a vybudoval zde podmínky pro bohaté investory. Dnes zde mají

Určitě nejkrásnějším místem Grenadin jsou Tobacco Cays.

soukromá sídla takové celebrity jako Mick Jagger či David Bowie. Však i kotvení zde je luxusní, stát se smí pouze na bójce za 80 USD na 3 dny. Na ostrově Bequia je rovněž veliká zátoka plná jachet. Já najdu volné místo u dřevěného mola, kde se mi podaří za po-

Kotviště na ostrově Union

Tobacco Cays

platek dotankovat vodu a dobít elektriku. Cena za den stání je 50 USD.

Pokračuji dál na Svatý Vincent. Na jihu ostrova počkám v zátoce na další hlášenou tlakovou níži a pak přeplouvám do zátoky Wa-

llabou. Ta je určitě nejkrásnější na ostrově i v širokém okolí. Však si ji také proto vybrali filmaři pro natáčení Pirátů z Karibiku. Jsou zde ještě postavené kulisy domů i stará děla. Na fotografiích je pak vidět mnoho herců i komparzistů. „Where are you from?“ ptá se mě

starší černoch na břehu. Jakmile vyslovím: „Čeko,“ okamžitě zazáří a vede mne do starého dřevěného baru. „Já jsem Jaroušek,“ představuje svoji přezdívku, kterou dostal od jachtařů. V jeho baru visí české, slovenské a polské vlajky i mnoho státních symbolů. V ruce drží plakát Václava Havla a z DVD hraje Katapult. Čeští jachtaři zde prostě mají svůj bar a Jaroušek je jeho duši. Když pak procítám zápis v kronice, vidím že se zde odehrávají neskutečné „pařby“. Však jsem musel večer přijít na uvítanou. Přináším v jedné ruce láhev slivovice a ve druhé láhev benzину do generátoru. Dlouho do noci si pak připijíme a povídáme o všem možném i nemožném.

8 mil severně je další zátoka u města Chateaubelair. Zde je poslední místo na odhlášení z ostrova a rovněž výchozí bod pro trek na vrchol vyhaslé sopky Soufrière. Na doporučení jsem si vzal místního průvodce a udělal jsem dobře. Najít stezku nahoru je poprvé absolutně nemozné. 3 hodiny pak stoupáme do kopce hustou džunglí s nádherným výhledem na moře. Na protějších svazích jsou plantáže marihuany, která se zde pěstuje ve velkém. Však také můj

Zbytky ruského satelitu

Zátoka Wallilabou

průvodce jen na cestu nahoru spotřeboval čtyři jointy. Výhled z vrcholu na ostrov i propadlý kráter byl však nezapomenutelný.

Noční kotvení u vesnice mi nepřipadá příliš bezpečné, proto raději vytahuji plachty a vyplovuám na Svatou Lucii. Po noční přeplavbě 50 mil se nad ráнем vyvazuju k bójce v zátoce Soufriere. Ta je známá díky dvěma vrcholům Malý a Velký Piton. Jsou to vysoké kuželovité skály zobrazené i na vlajce ostrova. Přihlášení ve městě je bez problémů a po denním odpočinku mohu vyrazit na další výšlap. Tím je Malý Piton, kdy výstup začíná šplháním po skále porostlé stromy, bez přidržování kořenů není šance lézt nahoru. V horní polovině jsou pak již navázaná lana pro šplhání po skalách. Je to opět adrenalinový zážitek se skvělým výhledem na zátoku. V té je pak poměrně slušné šnorchlování, ale bez volného potápění. To je na celém ostrově povolené pouze s místním centrem. V další zátoce Anse la Raye se konají každý pátek velké rybí hody. Na ulici vyrostou stánky s občerstvením a na grilech se zde upravují všechny mořské plody včetně ryb, želv, langust či mušlí. Ve-

černí zábava plná hudby a karibského rumu trvá dlouho do noci.

Dokonale chráněnou zátokou je Marigot Bay s luxusní marinou a hotelovým komplexem. Rodney Bay je pak veliká zátoka na severu ost-

rova plná hotelů a s velkou marinou. Zůstal jsem tady celý měsíc, protože jsem konečně mohl opravit generátor. Rovněž odsolovač musel do servisu na přetěsnění pumpy. Při stání na suchu na Trinidadu se navíc do lodi nastěhovali švábi. Celou dobu jsem s nimi bezvýsledně bojoval. Až

Tonny Jaroušek

Malý Piton

zde se mi podařilo sehnat místního desinsekčního pracovníka. Celou lodi mi vystříkal desinsekčním roztokem a na noc jsem ji hermeticky uzavřel. Druhý den jsem pak musel vše důkladně vytřít a uklidit. Našel jsem však snad 50 mrtvých švábů a od té doby mám od nich pokoj.

Přeplavba na Martinik je vždy ve znamení silného proudu. Opět se musí ostřít proti větru a ten zde bývá přes léto všelijaký. Vzdálenost je však pouze 20 mil do zátoky Le Marin. Zde na mne čekají Honza se Zuzkou z lodi BLUE LADY. Žijí zde již několik let a charterují svojí 50sto-

pou plachetnici. V zátoce stojí na kotvách asi 300 lodí a mezi nimi i několik českých. Největší je určitě VIKTORKA, která již bohužel patří Francouzům. Domnívám se, že už nikdy nikam neoplouje, protože její stav je žalostný a slouží spíše jako ubytovna. Celá česká komunita jach-

>>>

inzerce

BLUE RENT
www.bluerent.cz

PRODEJ • SERVIS • PRONÁJEM

tařů se pravidelně schází v baru Mango Bay. Češi zde tvoří dobrou klientelu pro majitele baru, neboť jsou pravidelnými hosty. Velice zájimavou věcí je také přihlašování na Martiniku. V Le Marin je v kanceláři mariny volně přístupný počítac, kde se každý jachtař zaregistrouje a vytiskne formulář. Ten mu v kanceláři potvrdí razitkem a vše je během 5 minut vyřízené. Na několika místech ostrova jsou takové počítace dokonce v barech. Barman pak dává razítka na formuláře mezi roznášením drinků. Ale vše bez problémů funguje i bez arrogantrních úředníků. Samotný Martinik je na rozdíl od okolních ostrovů velmi vyspělý. Je to vlastně kousek Evropy v Karibiku. Všude jsou zděné domy, nové silnice, vysečené příkopy a třtinové plantáže jako podle pravítka. Prostě systém, rád a pořádek.

Pokud tedy shrnu první dojmy z Návětrních ostrovů, jsou trochu rozporuplné. Vždy jsem slyšel, že v Karibiku neustále fouká. Není to tak přesné, protože přes léto, tedy v období hurikánů, jsou občas dny s absolutním bezvětřím. Pokud se blíží tlaková níže z oceánu, často prší třeba celé 2 dny. Jinak přes léto pravidelně zapří každý den, ale to bývá spíše příjemný deštík. Vznik hurikánů je

Výstup na Soufrière

Charter 2013

DOVOLENÁ NA LODI

Nabídka charterových lodí z celého světa

Chorvatsko
v Evropské
unii

Sám sobě

Pádlování
vestoje

Kalendář
závodů

yacht

PRÁVĚ
V PRODEJI

DOVOLENÁ NA LODI

- PŘEHLEDNÝ PRŮVODCE NABÍDKAMI PRONÁJMŮ LODÍ
- RADY, TIPY, REPORTÁŽE
- V PRODEJI PO CELÝ ROK

v PDF VERZI
pro Váš
iPad nebo PC

yacht@yacht-magazine.cz
www.yacht-magazine.cz

Rybí hody

třeba pečlivě sledovat a například na stránkách www.wunderground.com je naprosto přesně zobrazena mapa s předpokládanou dráhou postupujícího hurikánu. Vždy je tedy dost času opustit kotviště a přesunout se více na jih. Bezpečnost na ostrovech snad není problém. Vždy jsem se setkal s přátelskými lidmi. Pouze při kotvení je třeba dodržovat zásady jako zamýkat člun i loď. Občas se prostě najde někdo, komu se hodí váš člun či motor. Ceny jsou naprosto evropské, ba na některých ostrovech Grenadin byly potraviny neskutečně drahé. Teplota je velmi stabilní kolem 32 °C přes den a 25–28 °C přes noc. Voda má pak neskutečných 30 °, takže teplo a exotika dávají ostrovům nádech ráje. Ten je však trochu zkažen vysokým turismem, a tedy snahou místních obyvatel o snadný výdělek. To ale přináší moderní doba, a tak kdo hledá ráj, musí rychle plout někam úplně jinam.

Text a foto Miroslav Račan

Na Svaté Lucii

inzerce